

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1562 usque ad annum 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011860X

§. 25. Sessio Tridentini Concilii vigesima, seu quarta sub Pio IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66641)

Sæcul. XVI. libellum, atque Franciæ Oratorum ser-
A.C. 1562. mones magis decuisset proferri ab Hu-
 genottarum Oratore, quam a Regis
 Christianissimi Legato.

§. XXIV.

*In Congregatione de responso Fran-
 ciæ Legatis dando deliberatum.*

Pallav. c. 12. Cum ergo acceptis hisce Papæ literis
num. 5. res in eodem relinquerentur statu,
Sarpus in quo ante priora Pii IV. mandata
p. 494. erant, hinc tertia Junii die habebatur
 Congregatio, in qua sancitum, in de-
 creto altera die in Sessione promulgan-
 do declarandum esse, quod proposita-
 rum quæstionum decisio ad aliam re-
 jiceretur Sessionem: pariter ibidem
 prælectum, atque approbatum fuit re-
 sponsum Franciæ Legatis reddendum,
 cujus rei cura demandata est Joanni
 Baptistæ Castellio.

§. XXV.

*Sessio Tridentini Concilii vigesima,
 seu quarta sub Pio IV.*

*Labh. Col-
 lect. Conc.
 p. 849. Et
 1179.* Die quarta Junii, solemnibus pro more
 adhibitis, celebrata est Sessio vige-
 sima, quæ regnante Pio IV. Papa nu-
Pallav. l. 16. mero quarta erat, in qua recitatis man-
cap. 12. n. 5. datis, ac concessæ agendi facultatis
Et 6. literis, quas jam nuper memoratas
 Gal-

Sæc. XVI.
A. C. 1562.

Gallarum Regis Oratores exhibebant, postea Synodi Promotor illis sequens dabat responsum: *Expectatus, jucundusque adventus vester, illustrissime Domine à Lansaco, vosque clarissimi Legati, Sacrosanctæ huic Synodo non modo summam animorum lætitiã, sed certissimam quoque spem attulit, ut ea, quæ vel temporum vitio, & infelicitate, vel potius perfidorum hominum scelere, & pertinacia a prisca illa veræ Religionis puritate multis in Regnis jam pridem in varios, diversosque hæresum errores defluxerunt; atque deciderant, ut volumus, atque cupimus, in pristinum dignitatis, ac sinceritatis gradum revocaremus; nam cum perditii homines suis consiliis, atque pertinacia, multos jam annos non modo Pontificum, atque Regum humanã jurã, sed etiam divinã ab Apostolorum jam temporibus, Christo ipso Magistro, & Auctore, partim monumentis, partim viva voce per manus velut hæreditaria nobis ad bene, beateque vivendum tradita, atque relicta, suo arbitrio, atque libidine ita violare, & perturbare ausi fuerint, novis quibusdam licentiæ, sacrilegii, impietatis, omnium denique scelerum ritibus superinductis, ut ad unicum, salutareque Sacri Oecumenicæ Concilii remedium a Pontifice Maximo Pio, solertissimoque Pastore, tam libenter, quam necessario confugiendum fuerit, quod Spi-
ritu*

Sæcul. XVI. A. C. 1561. ritu sancto prælucente, tanta optimorum Regum, Christianorumque Principum, non modo animorum consensione, sed etiam concordissimis omnium Christianæ Reipublicæ bene juvandæ studiis susceptum est, & ordinatum, ut brevi Dei Ecclesia multo purior, sanctiorque futura sit: merito itaque Christianissimum Galliarum Regem Carolum, in quo celerior est Regiarum virtutum, atque Religionis cursus, quam ætatis, & laudamus, & admiramur, qui & Henrici Patris, & Francisci Avi, Christianissimorum Regum clarissimis nominibus, & erga Sedem Apostolicam exemplis excitatus, atque inflammatus, cum per ætatem nondum confirmatam, & impios suorum tam in se, quam in Christi Religionem tumultus, huic saluberrimo, sanctissimoque Generali Concilio adesse non possit, vos præstantissimos viros summa prudentia, fide, ac Religione præditos, legatos misit, qui illius nomine omnem operam, opus, studium, denique & parendi obsequium, ut decet, Sacrosanctæ Synodo liberalissime promitteretis, & re ipsa fidelissime præstaretis.

Quam apud bonos, piosque nulla aliorum Conciliorum, quæ nec legitima, nec libera fuisse, qui Conciliis male afficiuntur, parum vere objiciunt, invidia laborare, qui recte senserit, facile æstimabit, cum clarum sit sacra, generaliaque Concilia,

cilia, rite Christi spiritu ab eo, qui po-
 testatem habeat, inchoata, riteque absoluta, Sæcul. XVI.
A.C. 1562.
 & legitima semper fuisse habita, & li-
 bera, & ad hominum sanitatem, ac salu-
 tem, quantum per eos, qui Spiritui san-
 cto non resisterunt, licuerit, spectasse, ac
 salutaria fuisse. Nec adversus Tridenti-
 num sacrum istud Concilium, satanæ in-
 fidicæ, ac fraudes, per vos copiose, sub-
 tilerque enumeratæ, quamvis varicæ, at-
 que ingentes, Christi Spiritu præsidente,
 prævalebunt, qui illius conatus omnes sua
 virtute, & potentia, cui soli confidimus,
 in quo solo omnes nostras spes, ac cogi-
 tatus collocavimus, frangit, sub pedibus-
 que nostris substernet, nosque ab Ecclesiæ
 suæ sinceritate, ac veritate nec aberrare,
 nec decipi, aut a quoque cogi permittet:
 itaque sedulam vestram, & liberam ad-
 monitionem, viri clarissimi, ne scilicet in
 consultationibus, sententiisque nostris fe-
 rendis, aut popularem auram capiamus,
 aut Principibus nostris obsequamur, (ita
 enim mavult Sancta Synodus sensum ve-
 strum interpretari, ne quid præter man-
 suetum, piique propositum, atque con-
 stitutum suum respondere cogatur) etsi
 non necessariam fortasse, & superfluum
 existimat, tamen, ut a vobis bonis viris,
 bona mente, atque animo profectam, ita
 in bonam quoque partem accipit, & ut
 vos isto vano metu, aliosque omnes libe-
 Hist. Eccles. Tom. XLV. E ret,

Sac. XVI.
A.C. 1562.

ret, sique propositi, ac veritatis certib-
res faciat, aperte prædicit, se cuiusvis
voluntatem, potentiam, aut cupiditatem
Sacrosanctæ Synodi dignitati, & aucto-
ritati perpetuo posthabituram. Quod ipsum
vobis, aliisque, qui Sacro huic Concilio
adsunt, aderuntve, res ipsa clarissime com-
probabit: itaque ut tandem redeamus.

Sacrum hoc generale Concilium vos
ita libenter accipit, & amplectitur, ut
saluberrimi, Sanctissimique celebrandi Con-
cilii operis socios, ac participes habeat:
Christianissimo vero Regi vestro Carolo,
ita Regie, atque sancte educato, fidelissi-
misque, & Religionis amantissimis Sena-
toribus, ac Consiliariis nunc ornato, ac
munito, tantum se debere fatetur, ut,
quæcunque ad ipsius honorem, dignitatem,
Regni statum, ac Religionem tuendam, ac
conservandam pertineant, libentissime præ-
staturam se polliceatur, quæ salva fide,
& Religionis puritate præstari poterunt,
tantoque libentius, ac iucundius præstabit,
quanto certius, firmitusque existimat, nihil
a vobis præstantissimis viris, Religionisque
amantissimis Regis vestri Christianissimi no-
mine postulatum iri, nisi quod honeste,
iuste, religiose per tales viros postulari,
& a Sacrosancto Oecumenico Concilio,
& Religionis Christianæ dignitate, & sin-
ceritate sancte præstari possit, & debeat.

Et

*Et mandata vestra libenter, Et prout ju-
ris est, accipit, Et admittit.*

Sæcul. XV.
A. C. 1562.

§. XXVI.

*Helvetiorum Oratores, necnon Sa-
lisburgensis Archiepiscopi Pro-
curatores excepti.*

Absoluta Castellii oratione Helvetio-
rum Oratores admissi, eorumque
mandata, ac literæ fuerunt prælectæ.
Horum Legatorum primus erat Mel-
chior Lussi a septem Catholicis Can-
tonibus, seu Pagis Lucernensi, Uranien-
si, Suintensi, Jugien-
si, Sylvaniensi inferiori,
Friburgensi, & Solodurniano missus,
ejus autem socius erat Joachimus Ab-
bas Monasterii Eremitarum, qui ab eo-
rundem Pagorum Clero fuerat depu-
tatus. Pariter Archiepiscopi Salisbur-
gensis Procuratores admittebantur,
erantque Martinus Hercules Rettingher
Lavamündæ in Carinthia Episcopus, at-
que Archiepiscopi Suffraganeus, nec-
non Frater Tobias Dominicamus, quo-
rum perlectis mandati literis, Hiero-
nymus Ragazzonius in hac sessione ser-
monem habuit, Seripandus autem Car-
dinalis primi Legati, qui tum adversa
valetudine premebatur, vices agens,
per Petrum Gonzales de Mendoza Sal-
manticensem Episcopum, qui eadem die
Sacris Pontificali ritu operabatur, de-

*Pallav. l. 16.
c. 7. n. 6. Et
cap. 12. n. 5.
Et 9.
Labb. pag.
1189.*